

først blev historisk bekiendt. Forbindelsen med hiinc synes snart at være bleven afbrudt; men Ravhandelen fra Östersöen til det adriatiske Hav, der allerede var begyndt i det 1ste Aarhundrede, vedligeholdte sig lige til Middelalderen.

I en Mindetale over Selskabets 1834 afdöde Medlem, Biskop *P. E. Müller*, sögte Justitsraad og Professor *Molbeck* i Særdeleshed at skildre denne Lærdes videnskabelige og litteraire Virksomhed ved at gjenemgaae og karakterisere hans vigtigste Forfatterarbejder. Han berörte derhos, ved at omtale de af ham udgivne theologiske Lærebøger, den Afdödes Aand og Tænkemaade som Religionslærer ved Höiskolen, og efterat have sögt i Korthed og med almindelige Træk at fremstille Billedet af *Müllers* Charakteer som Videnskabsmand, som Forfatter og som dansk Stilist, dvælede han, i en noget udførligere Betragtning, ved den Afdödes Hovedværker i den danske Litteratur: Afhandlingerne over den islandske Historiegraphie, om de tabte danske Guldhorn, om det islandske Sprogs Vigtighed, og om Eddaernes mythologiske Digte; Sagabibliotheket, og de kritiske Undersøgelser over Danmarks og Norges ældste Historie i Saxos og Snorros Værker. Mindetalen sluttedes, efterat have berört flere andre Sider i *Müllers* videnskabelige Virksomhed, og deriblandt hans betydelige Fortieneste af Modersmaalets Sprogkritik, saavelsom hans begyndte Udgave af *Saxo Grammaticus*, hvorfra Döden bortrykkede ham, (dog ei uden Udsigt til at Værket ved Andres Hielp kan fuldføres) med en kort Skildring af den Afdödes Menneskeværd og personlige Charakteer, hvorledes dennes Grundtræk stode i Harmonie med hans Charakteer som Skribent, og hvorfor vi, med meer end almindelig Betydning, kunde kalde ham en *dansk*, en *national* Forfatter, m. m.

Professor *Madvig* har forelagt Selskabet en Afhandling "om Kjønnen i Sprogene, især i Sanskrit, Græsk og Latin."